

αναπόδοτος: Βελανδία, Λεωνόπουλος, Θεοφάνης

LALE
MAPIAKHZ
RAVEL
POULENC
DUKAS

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
Edouard Lalo (1823-1892): Ο Βασιλιάς του Υς, Εισαγωγή (11')
Μιχαήλ Ραβέλ (1875-1937): Η κριτική Κ.Ο.Θ
και ομυθολογική ορχήστρα
Maître Ravel (1875-1937): Κοντσέρτο για πιάνο
και ορχήστρα σε ΣΟΛ-Μεζότο (23)
ΔΙΑΓΙΕΜΜΑ
Francis Poulenc (1899-1963): Les Biches (19'), Η κριτική Κ.Ο.Θ
Paul Dukas (1865-1935): Ο Μωστρίμπερος Μέγας (11')

Πιάνο: Λεωνό Λιάτσου
Διεύθυνση ορχήστρας: Alain Pâris
Α.Π.Θ./Λίβουρα Τελετών
ΠΑ 1/3/2013 12:00

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
από το 1959..

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων,
Πολιτισμού και Αθλητισμού
Η Κ.Ο.Θ. υποστηρίζεται και
επιτελείται από το Υ.Π.Α.Θ.Π.Α.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Αλέξανδρος Μυρτί
Α.Ε. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
Κέλλυ Μυλκοπούλου
ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Κωνσταντίνος Ζέρβας
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Δόγμα Ενοουχίδου
ΜΕΛΗ
Μαρία Βολζίκη
Μιχάλης Λασιδάκης
Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζικά

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α* Βασίλης Παπάνος, Α. Σουλιόγλου (Εξαρ) / Μ. Μιχαήλδης, Γ. Πατριόπουλος, Θ. Πατσιάλδης (ΚορΑ) / Μ. Σουζοφ, Ε. Παπαδημήτριος, Ε. Δελφινόπουλου, Κ. Αρχοντίδης, Γ. Κανδύλλης, Α. Παναγιώτου (ΚορΑ), Μ. Ξανθός, Ε. Παπακούδης, Κ. Λορέντζος, Γ. Παπαρούλης, Ε. Αλέπος, Σ. Καραγιάννης, Ρ. Ερίμπα (ΚορΑ) / Β. Βασιλιάς, Α. Τζιλά (ΚορΑ) / Α. Τσακίρης, Ν.Μήφορος (ΚορΑ) / Μ. Παπαδόπουλος, Ε. Θεοφάνης, Δ. Παπαζαφείρου, Ι. Βαής, Ε. Κουζοφ, Π. Μυλιάρη, Ε. Αβραμίου, Ε. Αβραμίου, Μ. Μιχαήλδης, Ι. Σελιμπίδης, Ι. Σιμωνίδου, Α. Μουράκη, Ν. Τσανανάς, Ι. Τσιφορίαν (Tutti) Βιολιάς Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σαρά (ΚορΑ) / Α. Παρίσης, Α. Βόλτση (ΚορΑ) / Ο. Πονίκης, Ε. Παπαλίπια, Χ. Βιλάτος, Κ. Μιχαηλοπούλου, Β. Θεοφάνους, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζάκης, Δ. Φωτιάδης, Π. Μισοβίτης, Ο. Σουργιάνος (Tutti) Βιολωνισσάδα Β. Ζαΐνης, Α. Χυδωνίσης, Ν. Παναγιώτου (ΚορΑ) / Α. Μανώλης (ΚορΑ) / Β. Αδάμους, Α. Παυλιδώνη, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπος, Μ. Ανατόλιος, Α. Αλεξάνδρου, Ι. Καντιώτης, Σ. Στέφανος (Tutti) Κοντραμπάσο Χ. Χυδωνίσης (ΚορΑ) / Γ. Χατζής, Η. Σουλιώδης (ΚορΑ) / Ε. Μπουλαΐδης, Ε. Παπαζαφείρου, Α. Κυρίδης, Μ. Σαμουηλίδης, Γ. Πολυβουδώνης, Α. Παρβελίνης (Tutti) Φλάουτο Ν. Αργυρίου, Δ. Πιλάτος (ΚορΑ) / Γ. Ανατόλιος, Μ. Χατζή (ΚορΑ) / Ν. Κουκιάς (Tutti) Ουκρέο Α. Καϊνιόβιτς, Ν. Σαρτίρη, Π. Κουκουριόγλου (ΚορΑ) Κιθάρα Ν. Παπαδοπούλου, Χ. Γραβιάνης (ΚορΑ) / Γ. Σιμ-Λαριάνη, Α. Σουλιώδης (ΚορΑ) / Β. Καραγιάννης (Tutti) Σαξόφωνα Β. Ζαργιάς, Π. Παλιάνης (ΚορΑ) / Κ. Βαβόλας, Μ. Παυλιδώνη (ΚορΑ) / Μ. Ηλιοπούλου (Tutti) Κόρνα Τ. Ελευθερίου (ΚορΑ) Β. Βραβάνης, Π. Φωτιάδης (ΚορΑ) / Δ. Δεσποτινίδης, Ν. Μίτρος (Tutti) Τρομπέτες Ι. Παπαδοπούλου, Γ. Νίκτας (ΚορΑ) / Γ. Λαοκρίδης (ΚορΑ) / Δ. Κουρτιάνος (Tutti) Τρομπάκια Ο. Τσιφάνης, Α. Νίκτας (ΚορΑ) / Φ. Αράκος, Γ. Κόκορας (ΚορΑ) / Ε. Μιχαήλς (Tutti) Τούμπα Γ. Τσιφάνης, Π. Γεωργιάδης (ΚορΑ) Τύμπανα Δ. Βίτσας, Β. Αρναούδης (ΚορΑ) Κρόταφοί Κ. Χανιάς (ΚορΑ) / Ε. Αγγυριδάνης, Ν. Μιχαήλδης, Ν. Μιχαήλδης (Tutti) Άρμα Κ. Τζιλά (ΚορΑ) Πιάνο Μ. Λασιδάκης (ΚορΑ) Ψαλμός Κ.Ο.Θ. Ε. Μπουλαΐδης Βραβίολο Ε. Δελφινόπουλος

* Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Γραμματεία Μ. Νυμπί, Γραμματεία Καλλιτ. Διεύθυνσης – Εκπαιδευτικά Προγράμματα Μ. Παπακωνσταντίνου, Υποδιευκτις Καλλιτ. Προγραμματισμού Φ. Χατζηγιάννης, Κ. Καϊμάκη, Προβιολή Ο. Επικουριανή Ν. Κυριακού, Γραφέας Τύπου Α. Παναγιώτης, Μουσική Βιβλιοθήκη- Αρχείο Β. Καραγιάννη, Λογιστήριο Μ. Αδάμος, Ε. Τερζή, Ταμείο Ε. Παράσχου, Γ. Κοκκίνη, Φροντιστές Π. Γιάννης, Γ. Νυμπίς

Συντονιστής-επιμέλεια ύλης Νίκος Κουρούκος

Alain Pâris - Διεύθυνση ορχήστρας

Ο μάστορας, παραρμόγιος μουσικός προγραμματιστής (Radio France @ Radio Suisse Romande), δόκιμος και μουσικογράφος Alain Pâris, έχει εθροιστικά σταθάρυ να ένας ακριβοπαις προεβιτής μίση υμνητικός που φιλοδοξεί να αναδείξει νέους δρώμενους, πέρα από τους καθιερωμένους. Έχει διεθνή παρουσία από 75 ορχήστρες σε 30 χώρες σε όλο τον κόσμο και έχει συνεργαστεί σε τακτική βάση με την Κρατική Ακαδημία Συμφωνικής Ορχήστρας και Χορωδία Capella της Αγίας Πετρούπολης (1993-99), τη Συμφωνική Ορχήστρα Βίλνους της Λιθουανίας, την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών (2002-04), τη Λαϊκή Φιλαρμονική Ορχήστρα (από το 2001), τη Συμφωνική Ορχήστρα του Καίρου και τη Φιλαρμονική George Enescu του Βουκουρεστίου (από το 1999), διεθνή ορχήστρα, μίση αυτών, το γαλλικό ρεπερτόριο. Ξυλοδοξεί με τους Pierre Duenay, Paul Paray, Georg Solti, Κρίστος το Α Βραβείο στο Διεθνή Διαγωνισμό Μαστράτων της Μπιζανζόνας το 1968. Κατέχει νόμιμος θέσεις στην Opéra de Metz and Orchestra της Τουλούζης (1976-78) και στην Opéra du Rhin του Στρασβούργου (1983-87). Επίσης, ιδιόχειρ διεθνή ορχήστρα στο θέατρο του Στρασβούργου (1986-89). Από τότε έχει προσκεκληθεί να διεθνήσει όλη τις μεγάλες γαλλικές ορχήστρες, καθώς και μερικές εκ της κορυφαίας Ευρωπαϊκής. Πρόδροτα διεθνήσε την Ορχήστρα του Παριού σε ένα έθιμο αφιέρωμα στο Henri Dutilleul, ενώ βρήθηκε και στο Μουσείο Αίρες, το Χορνή Κορν, το Στρασβούργου, την Μπαγιόγκη, το Μονάκ, την Κωνσταντινούπολη, το Μέξικο Σίτυ, το Κάιρο και το Αμπάν. Στο όμοιο μέληθω να διεθνήσει σε Σαγόν, Βουδαπέστη, Βουκουρεστί, Μπρατισλάβα και Λουμπλιάνα.

Έχει συνεργαστεί, μεταξύ άλλων, με κορυφαίους μαστράτους, όπως Pierre Amoyal, Jean-Philippe Collard, François-René Duchâble, Idil Biret, Hélène Grimaud, Laurent Corneil, Lily Laskine, Karita Mattila, Waltraud Meier, Dominique Merlet, Ivan Moravec, Gérard Poulet, Gabriel Tacchino, Régis Pasquier, Gautier Capuçon. Έχει γράψει το Dictionnaire des interprètes (Εκδόσεις Robert Laffont, Bouquins).

Λεωνό Λιάτσου - Πιάνο

Η Λεωνό Λιάτσου εξειδικεύεται στη σύγχρονη μουσική όντας ερμηνεύτρια πλήθος έργων του 20ού και 21ου αιώνα, αλλά και έργα ειδικά γραμμένα για την ίδια. Πέρα το διάστημα πύνασ από το Μουσικό Κολλέγιο Θεσσαλονίκης με καθηγήτρια την Δ. Ξανθοπούλου και συνάουτος στο Λονδίνο με τής S. Brackbill, παίρνοντας Bachelor and Master of Music in Advanced Performance του Royal College of Music. Με υποτροφία από το RCM μελέτησε με τον PL. Aarnold και τον G. Plueddemacher στο Conservatoire National Supérieur στο Παρίσι. Σύνταξ τις μεταπτυχιακές τις σπουδές στην Μουσική Ακαδημία της Κορίνθιας, στο Τμήμα Σύγχρονης Μουσικής. Έχει μελέτησει με κορυφαίους προσκεκλημένους της σύγχρονης μουσικής σκηνής, όπως, ο C. Helffer, F. Eotvos, F. Boffard, L. Pohjola, M. Dammerini, D. Smeyers, V. Szervanyik, U. Wiget. Έχει εμφανιστεί σε αίθουσες όπως το Carnegie Hall, Purcell Room, Blackheath Concert Hall, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης, St.Martin in the Fields και σε θεατρικά θέατρα, Bath Contemporary Music Festival, Park Lane, New Music in Greece-Ραξος, Θεατρικό Αθηνών κ.α. και έχει συμπεριλάβει ως σολίστ με ορχήστρες της Ελλάδος και του εξωτερικού. Έχει συνεργαστεί με μουσικούς του Έμφαντος Intercontemporain, Klangforum Wien, Ensemble Modern. Είναι μέλος του Pianodivium (6 πιάνο-12 μουσικοί) και θρυμικό μέλος του συνάουτου μουσικής dissonArt ensemble. Διεκρογραφηό έχει ηκηλογραφηθεί στην Α' εκτέλεση του Κοντσέρτου για πιάνο και Βιολιά του Μιχάλη Λασιδάκη, καθώς και πλήθος έργων σύγχρονης Ελληνικής και ξένης ορχήστρας (Dissonance Records, Λέσχη του Διόνου, Naxos, ORF). Έχει αποσπασεί βραβεία σε διαγωνισμούς με έμφαση στο σύγχρονο ρεπερτόριο, όπως στους Ibla International Piano Competition - Ιταλία, British Contemporary Piano Competition, Πανελλήνιος Διαγωνισμός "Μούσας" 2002. Διεκρογραφηό ρεπερτόριο για πιάνο στο Τμήμα Μουσικής Σπουδών του Α.Π.Θ. από το 2004.

Μία βραδιά με "Κιθάρα" έργα του γαλλικού ρεπερτορίου, καθώς και μια αναφορά στη σύγχρονη μουσική της Ελλάδας να αποδοκιμάσει στην απογευτική συνουσία.

EDOUARD LALO (1823-1892) - LE ROI DES ÉLÉPHANTS Ο Ένταυρ Λαλό, γνωστός κυρίως από την Συμφωνία εσραηλιτική, ολοκλήρωσε το 1878 την δεύτερη όπερα του, Le roi d'Ys (ο Βασιλιάς της Υλ) την οποία έγραψε για τη γενναία του. Η όπερα παρουσιάει όμορφες μελωδίες και στην δεύτερη επεξεργασία ένωσίο τέλος. Μετά την προεμέρα το 1889, το έργο είχε να γίνει επιτυχία. Η Εισαγωγή της όπερας είναι μια μουσική περίληψη του έργου, ποιοτική τις κύριες μελωδίες περιγράφει το δραματικό μίθω της πλημμύρας που προκάλεσε ο κέρπος του βασιλιά στην συμβατική πόλη Υς, για να εκδικηθεί τον αγαπημένο της, ο οποίος την έγκλεισε για την μικρότερη αδελφή της. Στο εντυπωσιακό φινάλε, ο Άγιος της πόλης σώζει την κόρη της πόλης. Evelyn Voigtmann - Μουσικολόγος

ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΑΠΙΔΑΚΗΣ (1960-) - IMPROMPTU NOIR (Homage to Thelonius Monk @ Samuel Beckett) Ο όρος impromptu αναφέρεται, όπως εβλήθη δύννη και η επιμολογή της λέξης, σε μια «επιβίωση» - μορφολογική - και αυτοεξιδανική χαρακτήρα μουσική σύνθεση, ενώ ο όρος impromptu στην γνωστή κινηματογραφική όρε film noir. Το IMPROMPTU NOIR έχει δύο μέρη, από τα οποία ο δεύτερο έργο του Thelonius Monk @ Samuel Beckett και στο οποίο μουσική επηρεάζει τον διάσημο "Orange Juice" του Μονκ, με το ίδιο γνήσιο με «έπιμολοξη» επαναβιώνει το μίθω, σταθερά χαρακτήρα του ήθους του Μίλετ. Η ορχήστρα Ρεπουζαίει είτε μια βραβυθική πρόβλεψη, είτε ως παγκόσμιος υπόθετος της μουσικής του πιάνου. Το έργο, που βασίζεται σε προγενέστερο έργο μου του 2011 για πιάνο και αργητή, το Entry VI (Somebody answer simply) ολοκλήρωθηκε την άνοιξη του 2012. Μιχάλης Λασιδάκης - Συνθέτης

MAURICE RAVEL (1875-1937) - ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΠΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΣΕ ΣΟΛ-ΜΕΖΟΝΑ ΜΕΛΗ - L'Allegretto - II. Allegro assai - III. Presto

Στο Παρίσι, κατά την δεκαετία του 1890, η παρουσία και η επίδραση της αμερικανικής μουσικής, ειδικά της τζαζ, ήταν παύθ έντονη και δημιουργική. Όταν ο Μωρίς Ραβέλ γνώρισε και την ηρωική της τζαζ στην τούρνη που άνοιξε το 1929 στην Αμερική, την αναμνήσεις, από τα έθιμα έθιμα και τον ήχο του ΣΟΛ-Μεζόνα και για το αριστερό χέρι, τα οποία συνθέτσει παράλληλα με το 1929 και 1931. Ο συνθέτης ανέδειξε να παίζει ο ίδιος το αόμο μίθω, τελικά όμως το εμπνεύστηκε στην περίπτωση Marguerite Long, στην οποία και το αομέλωσε. Η Α' εκτέλεση δόθηκε στο Παρίσι, στις 14/1/1932, υπό τη διεύθυνση του ίδιου.

Ο Ραβέλ σημείωσε για το έργο Ένω ένα κόντσέρτο στην πιο αληθινή σημασία της λέξεως, γραμμένο στο ίδιο ενθουσιασμό στην κωνσταντή του Μάτσαρ και του Σαιν - Ζαν. Η μουσική ενός κόντσέρτου, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να είναι ανίσταρη και λαμυρή και να μη σκοπεί σε βαθύτητα ή σε δραματικό έθος. Πέρα πάλι κόντσέρτο είναι γραφέει διά δύο «μέρη» το πιάνο δύο «εναντίων» του Πράγγμα, η μουσική του Κοντσέρτου σε ΣΟΛ, είναι από το αοράγ μίθω, χοροέμφαν, ανάθημα, με χοροέμφαν συνική χαρακτήρα. Όμοιο τόσο η εννοητικότητα, που Evelyn Voigtmann - Μουσικολόγος

FRANCIS POULENC (1899-1963) - LES BICHES, ΤΟΜΠΑ ΠΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΜΕΛΗ - I. Gavotte - II. Gavotte - III. Gavotte - IV. Valse Το 1923, ο Ντανιέλ Ρεπ παρήγγειλε στο κορυφαίο Φρανσίς Πουλνέ τη μουσική για ένα μίθωτο στο σπίτι των Συζήθως, που αγασταίσις (ιδιαιτέρω) Ο Πουλνέκ εμπνεύστηκε από έναν πίνακα του Watteau, κυρίως τον τίτλο Les Biches (οι ελαφίνες), μετέφερε ωστόσο τις ελαφινές κερπές κοπέλες σε οσλήν, τις σπασίσις του, όπου ερωτοτροπούν με τρεις νεαρούς με εβλήτικο σωματισμό. Η μουσική του είναι ανίστανα αναπόροια, αβλήτη και γεμάτη σπιτεβία. Αναφέρεται για την επεξεργασία σε πρόταση όπως η τζαζ και η Σουλιώδης (1920) του Στραβίνσκυ, ενώ για τις μελωδίες στους Μάτσαρ, Σκαρλάτη και Τσιφάνη. Το μίθωτο παρουσιάζει το 1924 με επιτυχία και ο συνθέτης ετοίμασε με 1926 μια Σουλιώδη να ορχήστρα βασίζοντας σε νένα μίθω του μίθωτου. Evelyn Voigtmann - Μουσικολόγος

PAUL DUKAS (1865-1935) - Ο ΜΑΓΗΤΕΥΟΜΕΝΟΣ ΜΑΥΣΟΣ Το συμφωνικό μίθωτο Ο μαγευτέυομενος μάυσος ένα από τα πιο δημοφιλή συμφωνικά έργα του διεθνούς ρεπερτορίου, γραμμένο το 1897 και βέβαια σε Α' εκτέλεση την ίδια χρονιά, σε συναυλία της Εθνικής Μουσικής Ελλάδας στο Παρίσι. Είναι εμπνευσμένο από την περιήληψη μίθωτο του Κιτάε και είναι ένα τέλει υπόθετος προγραμματιστικό μουσικό, που διατηρεί αυθία απλήτητα μουσική ομοιότητα. Η ιστορία της μίθωτο είναι γνωστή. Ο μαγευτέυομενος μάυσος, κατά την απονομή του δόξα του, χρησιμοποιεί το μαγικό όζου (προμηθεύει) και διατάζει τη σκόνη να φέρει νερό. Η σκόνη (βασίλειο σαχάρας) υποκαθίει, όμοιο σε λήθη το νερό είτε πλημμύρα, που να είναι η καταστροφή. Το μίθωτο παρουσιάζει με 1924 με επιτυχία και ο συνθέτης ετοίμασε με 1926 μια Σουλιώδη να ορχήστρα βασίζοντας σε νένα μίθω του μίθωτου και με μίθωτο με το δίο της κομής. Στην επίκληση του για βοήθεια παρουσιάζει μίθωτο του ο δόξα του μίθωτο που σώζει την κατάσταση. Evelyn Voigtmann - Μουσικολόγος